

“Ets pell”

Juli Barrero i Gros, Manresa 1975.

Músic i fotògraf, s'instal·la a viure a Andorra l'any 1997, on resideix des d'aleshores. S'inicia en la fotografia de manera autodidacta i comença a formar-se als cursos que Montserrat Altimiras i Pep Agualeles imparteixen al Centre Cultural La Llacuna d'Andorra la Vella.

Posteriorment segueix la seva formació de manera autodidacta fins que, a través d'una prova d'accés, és admès als postgraus de l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya, a Barcelona. Aquí cursarà dues especialitzacions fotogràfiques: fotografia de teatre i espectacles, que és la seva gran especialitat, i retrat editorial, ambdós postgraus obtinguts amb qualificació d'excel·lent. Entre les publicacions, exposicions i col·laboracions a diversos mitjans, cal destacar la seva col·laboració a la revista *A Voz Lusa*, on treballa la fotografia de retrat, la fotografia social i el fotoperiodisme. També il·lustra el llibre *Testimonis d'un temps passat*, dedicat a persones jubilades d'una important entitat bancària andorrana en el qual, a través dels seus retrats, es vincula el que fou la seva vida laboral activa i el present.

Treballa com a fotògraf oficial en diversos festivals del país, com també és acreditat en festivals de música, dansa i teatre a Barcelona. A Andorra, col·labora habitualment fotografiant músics, intèrprets i artistes escènics, amb qui sempre gaudeix d'una gran sintonia.

En l'àmbit de les exposicions, és l'autor d'*El món vist des d'un mòbil*, la primera exposició que es realitza al Principat de fotografies produïdes i editades amb un telèfon mòbil i segurament una de les primeres que es duen a terme en el nostre territori més proper. En l'àmbit més social exposa *Mirades a una comunitat*, dedicada exclusivament a la comunitat portuguesa resident al Principat d'Andorra, i l'exposició *Producte Interior Brut (PIB)*, on retrata empresaris i emprenedors immigrants d'Andorra provinents de Portugal.

Amb l'exposició titulada *Rent* s'estrena a Barcelona; està vinculada a l'obra de teatre musical que porta el mateix títol i s'exposa a l'Institut del Teatre. També a Barcelona participarà en la col·lectiva dedicada al festival Tradicionari, per convocatòria de l'IEFC.

A Andorra ha participat en diverses exposicions col·lectives investigant en la fotografia més conceptual i amb missatge. Enguany ha exposat la instal·lació *Poemes* a la sala La Peixera, basada en la interacció entre la fotografia i les propostes poètiques que li arribaven a través d'una convocatòria difosa per internet.

El 2017 obté el guardó V. Erstoff en la categoria Bokeh Nocturn, que és un dels camps que investiga des de fa temps. També és finalista a la convocatòria artística del concurs internacional de Sant Esteve de les Roures, concurs que l'autor lamenta profundament no haver pogut guanyar i que el porta a una greu depressió de la qual sortirà gràcies a les teràpies vibracionals vinculades a la música.

Si has arribat a aquest punt és que t'interessa més el meu passat que el meu present, o que el meu futur. Sincerament no ho entenc. Ho respecto, però tant hi fa el que hagi estudiat, quin és el color de la meua pell, quins són els meus mèrits, si sóc lleig o guapo, o quin sexe tenen els meus genitals?

Mira les fotos, gaudeix-ne o no, però, si us plau, pensa, reflexiona i actua. Oblida el qui i el perquè de la proposta artística, simplement mira el teu interior, mira què et desvetlla, i si no et desvetlla res, potser el problema és pitjor del que imaginem. O és que de res no han servit tots els meus cursos, esforços i hores dedicades a això d'explicar coses...

Als éssers humans ens toca fer introspecció, i pensar sobre quina és la nostra part de culpa; ahora ens toca passar a l'acció i esmenar allò que puguem, dintre de les nostres capacitats.

Ja que has arribat fins aquí, vull confessar-te que en aquest text he inclòs incorreccions, falsedats o fins i tot mentides. No podem creure cegament en allò que ens diuen, siguem crítics. Ah, per cert, el de la fotografia no sóc jo. És un bon amic que és millor persona del que jo no seré mai.

Titul de la col·lecció: "Ets Pell"

Model: Emma Riba
Ajudant de Fotografia: Pat B.
Fotògraf: Juli Barrero i Gros

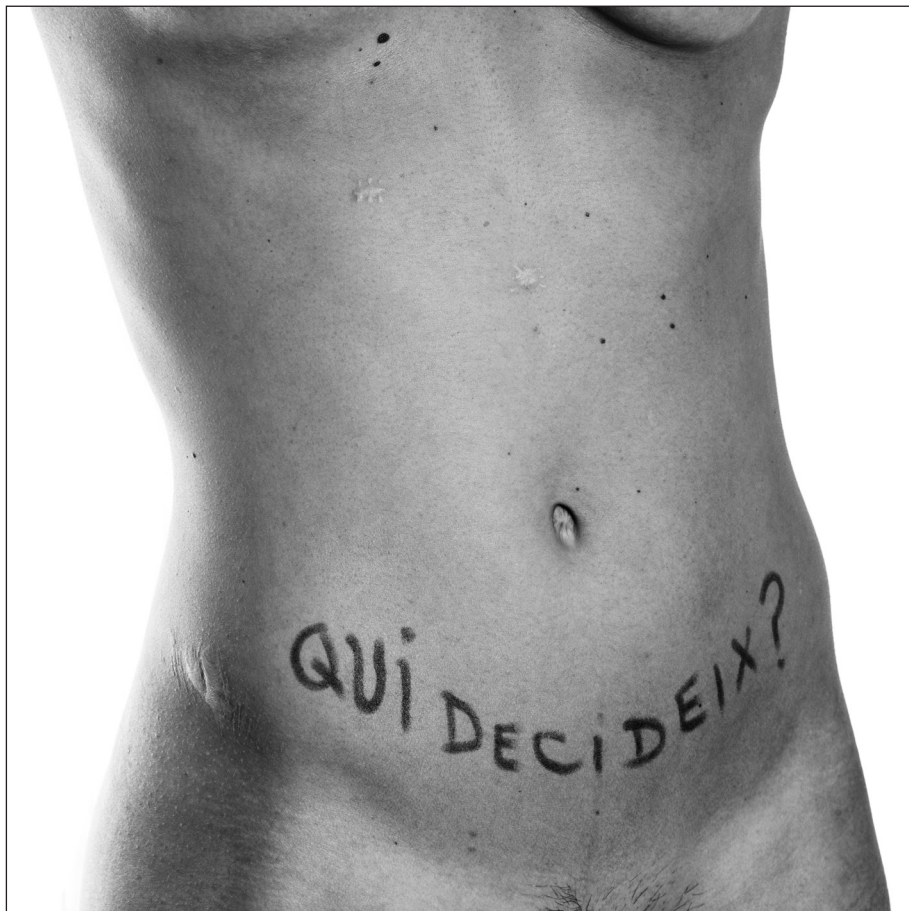
Segur?

Pensa-ho bé

Ho tens clar?

Tu o jo?

No es coneix amb exactitud els pressupostos mundials dedicats a l'armament

No es coneix amb exactitud el nombre de persones que moren diàriament al Mediterrani

23 països van executar a 993 persones condemnades a mort l'any 2017, segons dades d'Amnistia Internacional

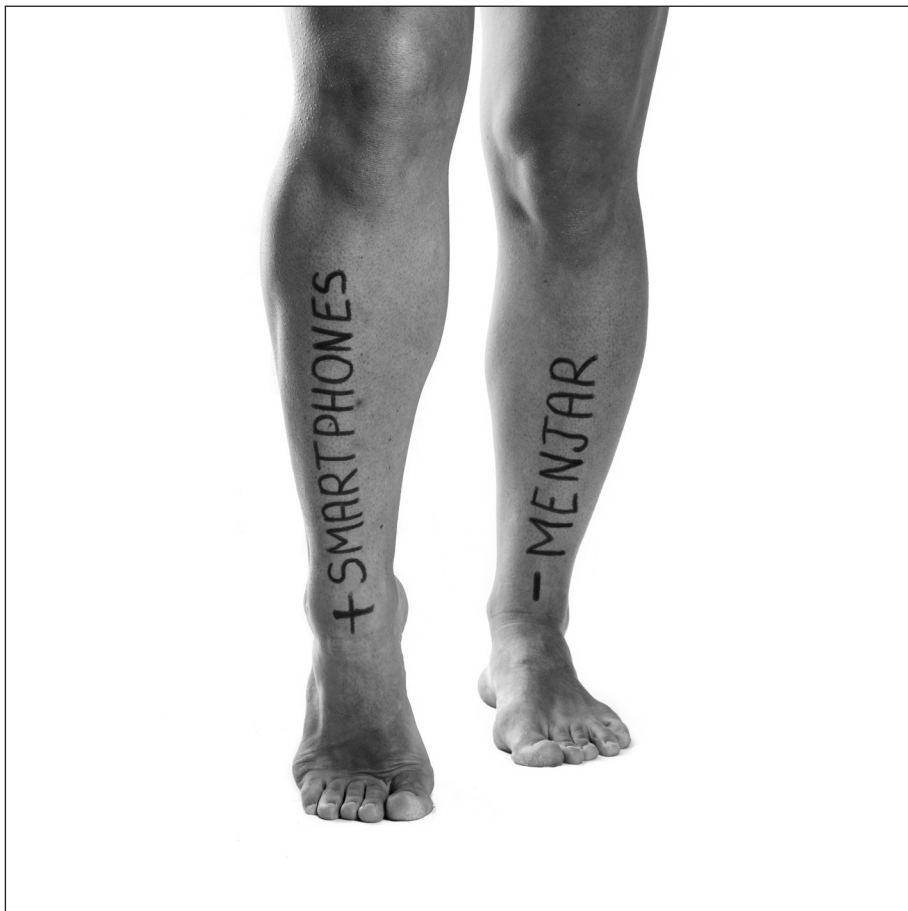
Des de la seva creació l'any 1901, els Premis Nobel tan sols han guardonat a 18 persones d'origen africà

La força de la raó, o la raó de la força?

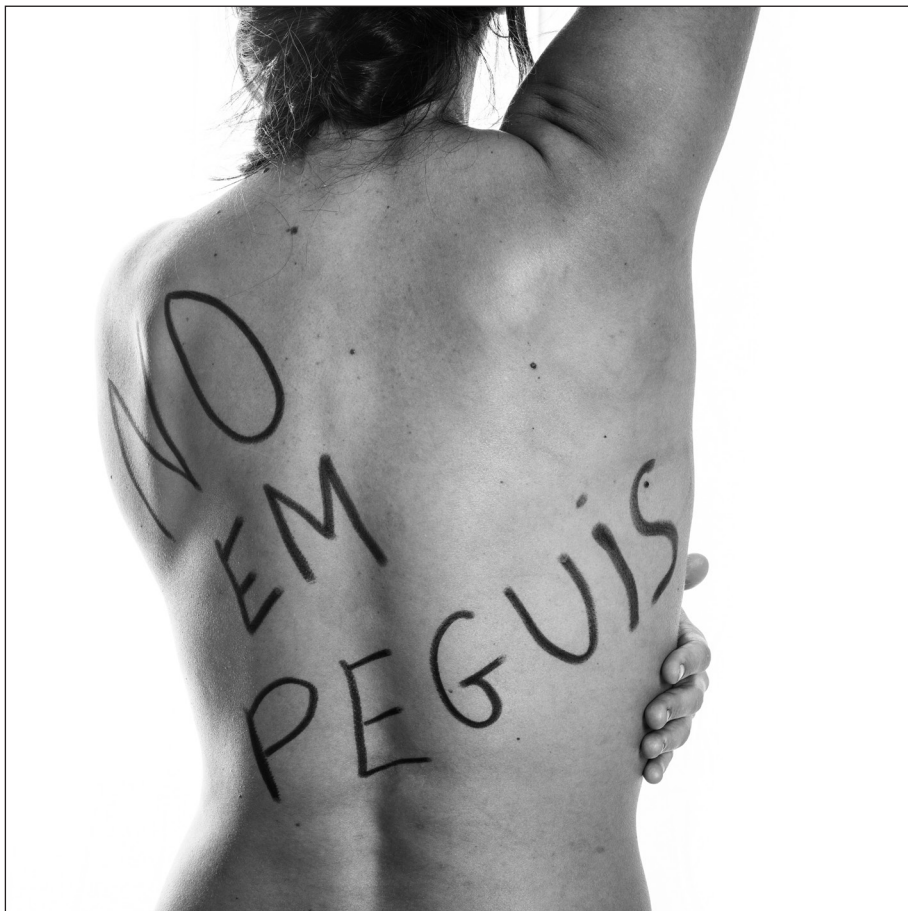
L'anul·lació de l'ésser
L'evidència del problema
La vergonya de tots

Dedicada a John Stanmeyer, guanyador del World Press Photo 2014

...potser dedicarem més pressupost a algunes investigacions que fa anys que són urgents

Estarem d'acord, oi?

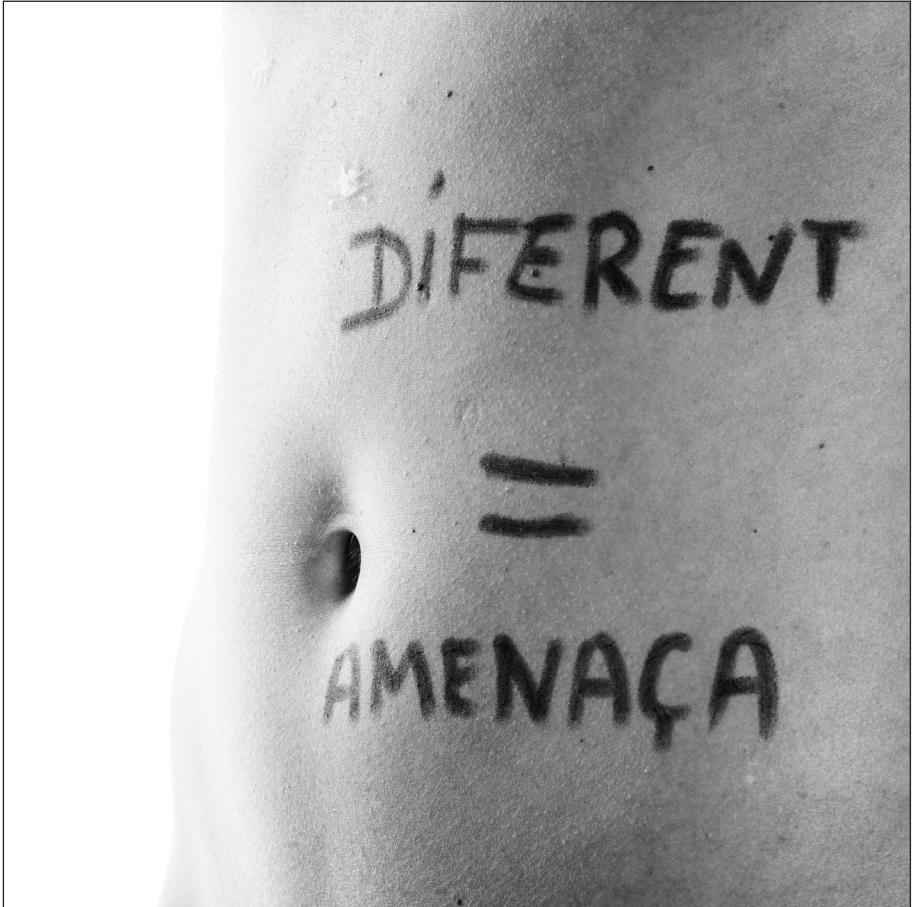
Dedicada amb admiració a Ada Hegerberg, guanyadora de la pilota d'or 2018
Dedicada amb rebuig a Martin Solveig, Dj

Dedicada a totes aquelles veus incòmodes: que mai quedin en el silenci ni en l'oblit

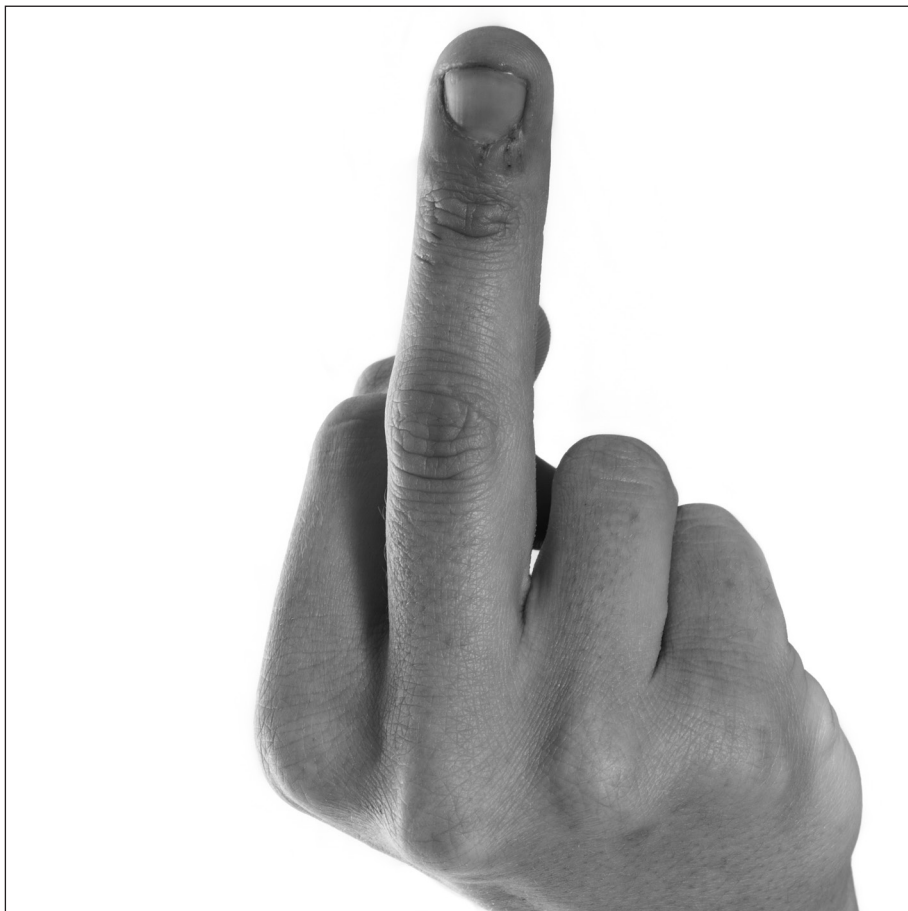
Queda clar?

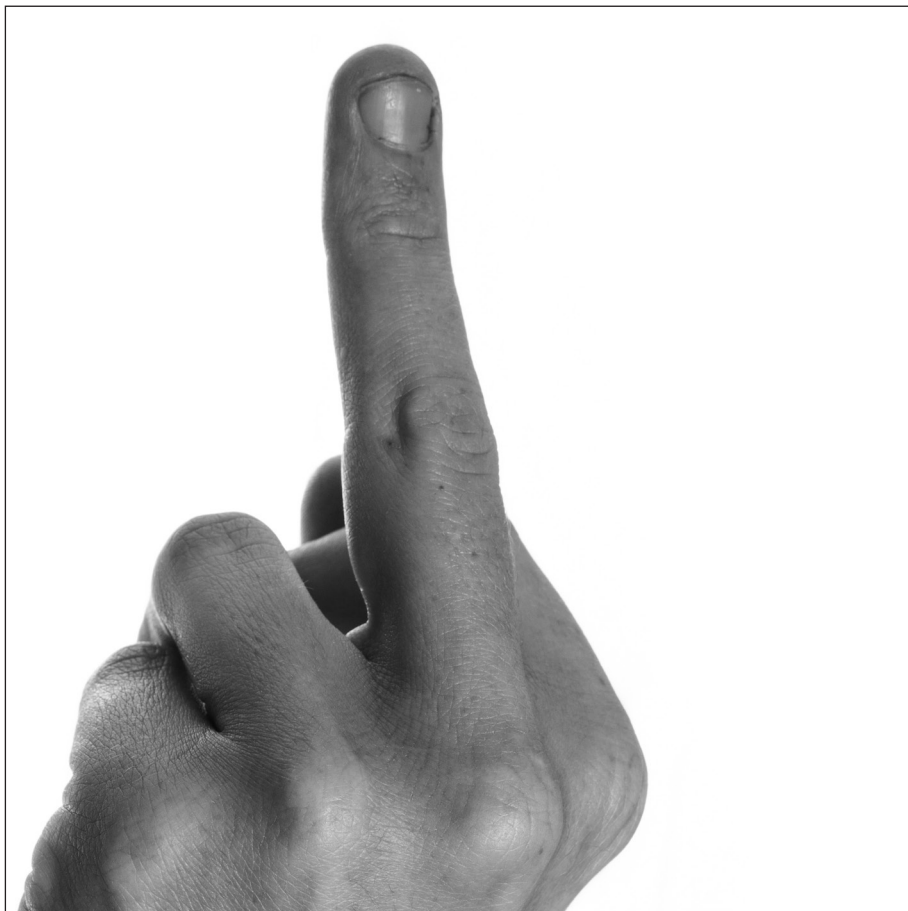
La gran mentida

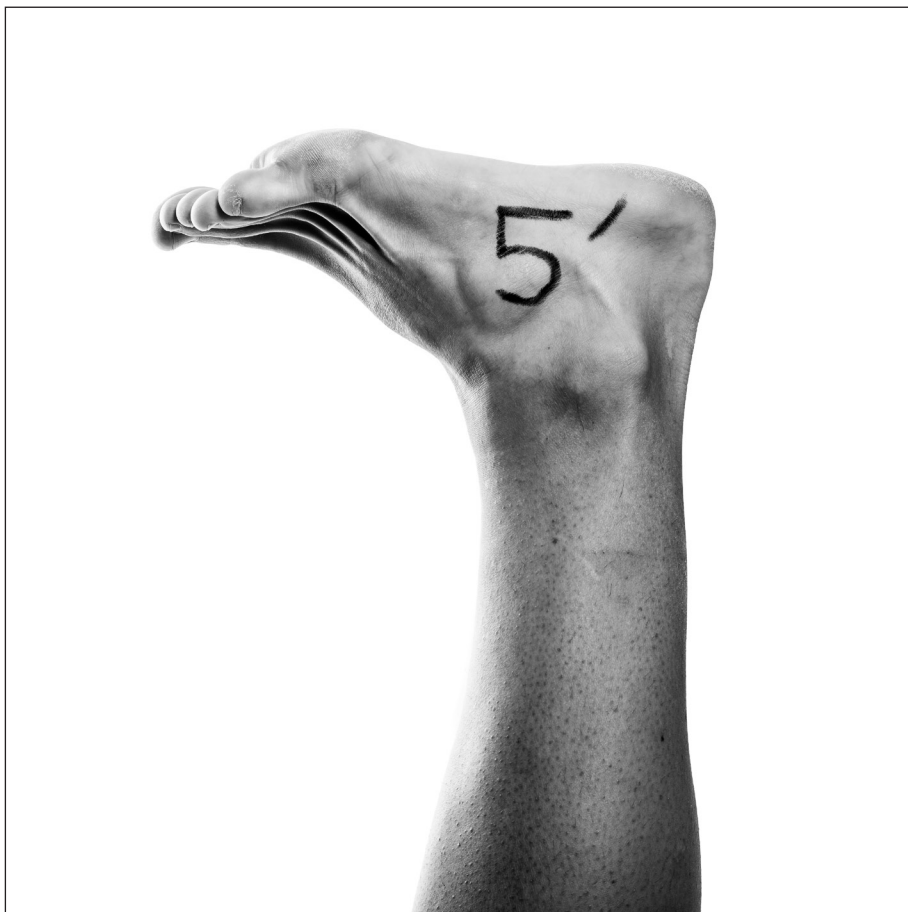
La gran excusa

Dedicada a racistes, xenòfobs, intolerants, feixistes i a tots els de la pàgina següent

Dedicada a masclistes, assetjadors, pedòfils, violadors, responsables d'esclaus/aves sexuals, i a tots els de la pàgina anterior

Cada 5 minuts mor un infant al món per causes violentes. La majoria en països que NO estan en guerra
Font: Marta Santos, representant especial del Secretariat General de l'ONU sobre la violència contra els infants

1.000.000.000 d'infants han patit alguna mena de violència, assetjament o maltractament durant l'any 2017 al món
Font: Marta Santos, representant especial del Secretariat General de l'ONU sobre la violència contra els infants

